

NA10117582255

تحلیل لایحه جامع خاک از منظر آلودگی خاک

دکتر لعبت تقوی^۱، علیرضا نقی زاده^۲، مصطفی نوری^۳

^۱ عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.

^۲ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران (مسئول مکاتبات).

^۳ دانشجوی دکتری حقوق محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

چکیده

خاک به عنوان بستر فعالیت های بشری به ویژه فعالیت های کشاورزی و غذایی، زیستگاه جانداران اعم از انسان، جانوران و گیاهان جایگاه ویژه ای در استمرار زنجیره حیات بشری دارد. فرایندهای طولانی مدت لازم برای تشکیل خاک و ویژگی هایی از جمله فقدان جریانات طبیعی پالایندگی همچون محیط های آب و هوا و محدودیت ظرفیت پالایش آلودگی ها و نیز قرار گرفتن در معرض انواع آلودگی های مختلف از قبیل آلودگی های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک از منابع متنوعی چون آب، فاضلاب، پسماند، مواد شیمیایی و غیره، همه و همه نمایانگر اهمیت حفاظت این منبع حیاتی از آلودگی و تخریب می باشد. به نظر می رسد تحقق اصل حفاظت محیط زیست نیازمند تحقق اصلی بنیادین "همکاری" است. لیکن تعیین یک نقطه کانونی به منظور سازماندهی این همکاری ضروری است. تدوین و تبیین سیاست های کلان، تعیین اهداف مشخص و دست یافتنی و استراتژی های دستیابی به آنها و در نهایت تخصیص منابع لازم و کافی، وجود نگاه جامع نگر و پرهیز از رویکردهای بخشی در تدوین قوانین و مقررات مربوط به خاک از اهمیت ویژه ای در اعمال مدیریت یکپارچه حفاظت محیط زیست و از آن جمله خاک برخوردار است. در مقاله تحلیلی حاضر تلاش گردیده، موضوع آلودگی در لایحه جامع خاک با تحلیل انتقادی مورد بررسی قرار گرفته و با هدف توسعه و بهبود حقوق محیط زیست نقاط قوت و ضعف آن تحلیل گردد.

کلمات کلیدی: خاک، لایحه جامع خاک، آلودگی خاک، حقوق محیط زیست.